

[Jørgen Estrup]

Endelig vil jeg gerne som det sidste nævne, at udenrigsministeren allerede under debatten den 15. marts gav noget, jeg måtte opfatte som et tilsagn om, at vi kunne tale om bemandingen i Danida. Jeg har forstået, at dette tilsagn fortsat er gældende. Vi har fået en lille forsinkelse på to år. Men jeg vil meget gerne bidrage til, at vi nu får taget den diskussion op og derved også bidrager til at få den bedste kvalitet i bistandsarbejdet.

Glønborg (KRF):

Jeg kunne jo høre på udenrigsministerens første indlæg, at udenrigsministeren havde tillid til Det Fri Aktuells evne til at vurdere problemerne. Og på det andet indlæg kunne jeg høre, at udenrigsministeren havde læst overskriften fra i går.

Men så vil jeg tillade mig at citere lidt af teksten fra i går og gøre opmærksom på, at der her er brugt et af udenrigsministerens yndlingsord, nemlig virkeligheden.

Der står:

»Flere og flere ulande kan ikke nå at bruge de danske bistandsmillioner, og Danida mangler kapacitet til at håndtere projekterne.

Dermed har virkeligheden lagt en bombe under udenrigsminister Uffe Ellemann-Jensens intense pres for at få flyttet flere penge til Danmarks egne projekter på bekostning af bidrag til FN.«

Under drøftelserne kan vi måske finde ud af, hvor meget realitet der ligger i den vurdering. Men noget om snakken er der nok.

Jeg glæder mig over, at der ikke står, at Danida mangler evne til at håndtere projekterne. Der står, at man mangler kapacitet. Og jeg vil gerne erklære min tillid til det arbejde, der udføres i Danida. Jeg synes, vi oplever, at vi har en ulandsorganisation, som vi kan være bekendt både herhjemme og ude i verden. Jeg mener også, at danske virksomheder opfører sig på en sådan måde generelt rundt omkring i verden, at vi med tryghed kan lade danske virksomheder udføre opgaver. Derfor har jeg selvfølgelig ingen principielle indvendinger imod, at Danida og danske virksomheder får mange opgaver.

Men jeg gør opmærksom på, at når vi sætter Danida til at dele flere penge ud, skal der også den nødvendige arbejdskraft til for at sikre, at pengene bliver brugt godt. Derimod er jeg tem-

melig afslappet over for spørgsmålet, om Danida foretrækker at ansætte alle personerne selv, eller om man benytter sig af at leje nogle hos private firmaer. Det bekymrer ikke os så meget, om man gør det ene eller det andet. Bare man finder de bedste hver gang.

Men det har hele tiden været vores tanke, at vi netop skulle prøve at gennemføre en rationalisering og effektivisering af Danidas arbejde. Og landekonzentrationen er jo et af de væsentlige elementer deri.

Men landekonzentrationen har vi jo ikke fået gennemført, og derfor kan man heller ikke regne med, at Danida pludselig kan gabe over en hel masse mere.

I øvrigt er jeg lidt skuffet over, at udenrigsministeren kun kan se ét nyt punkt i vores dagsorden. Jeg mener faktisk, at det punkt, der siger, at vi ophæver 5 pct.-rammen for de frivillige organisationers arbejde, er noget meget væsentligt nyt. Jeg har stor tillid til de frivillige organisationers arbejde og er glad for, at vi nu har et flertal for at ophæve den 5 pct.-grænse.

Men jeg lægger megen vægt på, at vi stadig væk opretholder et krav om, at de frivillige organisationer selv skal skaffe 10 pct. af det, det koster at udføre de projekter, de påtager sig. Hvis vi ikke bliver ved med at stille det krav til de frivillige organisationer, bliver de jo bare en slags entreprenørfirmaer på ulandsområdet, og så er ideen i dem gået tabt.

Dette aktive indslag fra organisationernes side lægger vi altså fra Kristeligt Folkepartis side vægt på at bevare, og jeg er så optimistisk, at jeg ligefrem rækker en lillefinger ud imod Fremskridtspartiet og siger, at der dog her må være en tanke, som selv Fremskridtspartiet kan dele, nemlig at staten ikke skal betale det hele, men at man skal lade folk få lejlighed til at yde selv frivilligt, og med den interesse, som Fremskridtspartiet altid har udvist for netop det, at det skal være frivilligt, må vi jo forvente, at alle Fremskridtsvælgerne og alle Fremskridtsfolkene virkelig yder noget til de frivillige organisationer, så de kan lave et stykke arbejde. Her kan vi så måske komme til at stå sammen.

Til slut: Tak til alle, som vil være med til at yde hjælp til ulandene i de kommende år.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Fru Ebba Stranges bemærkninger bekræfte-